

24/03/2019

ΣΚΗΤΗ ΒΕΡΟΙΑΣ: Του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και εις Μεγαλόσχημον Κουρά

/ [Ιερές Μονές](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, κ. Παντελεήμων, λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας, επί τη εορτή του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, κατά την 24η Μαρτίου 2019, όπου, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας προέβη εις την Μεγαλόσχημον Κουρά του αδελφού της Ιεράς Μονής Ιερομονάχου Αιμιλιανού

Προδρομίτου.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Μελέτιος Κουράκλης, Διευθυντής Θρησκευτικού του Γ.Ε.Σ. και άλλοι Ιερείς και Διάκονοι.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου στην Θεία Λειτουργία:

«Ἐσοπτρον Θεοῦ, ἐγένου Γρη-γό-ριε· τό κατ' εἰκόνα γάρ ἄσπιλον ἐτή--ρησας ... τό καθ' ὁμοίωσιν ἀνε-λάβου».

Χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία τοῦ Χριστοῦ. Ἐορτάζει καί πανηγυρίζει τόν δεύτερο θρί-αμ-βό της στό πρόσωπο καί τούς ἀγῶνες τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀρχιεπι-σκό-που Θεσσαλονίκης, τοῦ θαυμα-τουργοῦ.

Χαίρει καί ἀγάλλεται καί ἡ Ἱερά αὐτή Μονή τοῦ Τιμίου Προ-δρόμου Σκήτης Βεροίας γιά τόν θρίαμβο τοῦ οἰ-κιστοῦ της καί τή δόξα τήν ὁποία ἀπολαμβάνει ἐν οὐρανῶ καί ἐπί γῆς ὁ κλεινός οἰκήτοράς της, τό κλέος τῶν μονα-στῶν, ὁ προ-στάτης καί πρό-μα-χός της.

Τήν χαρά αὐτῆς τῆς λαμπρᾶς πα-νηγύρεως ἐπαυξάνει σήμερα τό γε-γονός ὅτι ἕνας ἀπό τούς ἀδελ-φούς τῆς Μο-νῆς, ὁ ἱερομό-να-χος π. Αἰμι-λια-νός, ἐνεδύθη τό μέ-γα καί ἀγ-γε-λικό σχῆμα καί ὑπο-σχέ-θηκε ἐνώ-πιον Θεοῦ καί ἀνθρώ-πων τήν

όλο-κληρωτική και από-λυτη αφιέρωση της ζωής του στον Θεό διά της μοναχικής πολιτείας. Υποσχέθηκε να ζήσει την αγγελική ζωή εν σώματι και να καταστήσει τον έαυτό του «έσοπτρον του Θεού», όπως ψάλλει για τον έορταζόμενο άγιο ο φίλος και έγκωμιαστής του, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, άγιος Φιλόθεος ο Κόκκινος.

«Έσοπτρον Θεού, έγένου Γρηγόριε· τό κατ' εικόνα γάρ άσπιλον έτή---ρησας ... τό καθ' όμοίωσιν άνε-λά-βου».

Η αφιέρωσή σου, βεβαίως, δέν άρ--χισε σήμερα. Είχες δώσει την υπόσχεση αυτή, όταν πρό έτών, ακολουθώντας την έσωτερη κλίση της ψυχής σου, αποφάσισες να άφο---σιωθεΐς στή διακονία του Θεού, αποφάσισες να ένδυθεΐς τό ράσο του μοναχού και να έγκα-τα-βιώσεις στήν ιστορική αυτή Μονή του Τιμίου Προδρόμου, την άγια-σμένη από τους πόνους και τά δά-κρυα των άγιων μοναχών της, την άγιασμένη από τους άγώνες, τίς νηστεΐες και τίς προσευχές τους, την άγιασμένη από τή χάρη του άκτί-στου φωτός, τό όποιο κατήρ-χε-το έδω, στά ταπεινά σπήλαια και στίς άσκητικές πα-λαΐ-στρες τους, και καταλάμπρυνε τίς ψυχές και τά σώματά τους, και κάθαιρε και φώτιζε τον νοϋ τους και θέ-ω-νε την ύπαρξή τους.

Αποφάσισες να αφιερώσεις τή ζωή σου και την ύπαρξή σου στον Θεό, θέτοντας την έπιστήμη σου, όπως έκανε και ο τιμώμενος σήμε-ρα άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, στή διακονία της άγάπης του Θεού.

Έπιστήμων και εκείνος, όπως και σύ, αλλά εκείνος πίστευε άκρά-δα-ντα ότι τίποτε δέν είναι ύψη-λό-τε-ρο από τον Θεό, τίποτε δέν είναι πολυτιμότερο για τον άνθρωπο από την άγάπη του Θεού, τίποτε δέν είναι πιό τιμητικό από τό να γίνει ο άνθρωπος διά της καθάρ-σεως του νοϋ και της ψυχής του, σκεϋος εύχρηστον εις διακονίαν, δοχεΐο της χάριτος του Θεού, λυχνία θείου φωτός, έσοπτρο του Θεού.

Και σέ αυτή την πορεία του άν-θρώ-που προς τον Θεό, σέ αυτή την πορεία του πλάσματος προς τον πλάστη και δημιουργό του, ή έπι-στήμη δέν είναι έμπόδιο, όταν άξιοποιείται σύμφωνα μέ τό θέ-λη-μα του Θεού. Αντίθετα είναι σκα-λοπάτι πού τον βοηθά να άνέλ-θει προς τον Θεό, γιατί τον κάνει να συνειδητοποιεί τό μεγαλειό της θείας δωρεάς αλλά και την τιμή πού έπιφυ-λάσ-σει στον άνθρωπο ο Θεός, δίδο-ντάς του τή δυνατότητα να ένδυ-θεΐ και πάλι «τήν πρώτην στολήν» και να φθάσει διά του προσωπικού του άγώνος για την κάθαρση και μέ τή χάρη του Θεού στό «καθ' όμοί-ω-σιν».

Αυτή την «πρώτη στολή» ένε-δύ-θης και σύ σήμερα, λαμβάνο-ντας τό μέγα και άγγελικό σχήμα και γε-νόμενος μεγαλόσχημος μονα-χός, άφου απέδειξες τά προηγού-μενα χρόνια μέ την ταπείνωσή σου, μέ την ύπακοή σου και μέ τή

δια-κονία σου τή θέλησή σου νά δια--τη-ρήσεις ἄσπιλο τό κατ' εἰκό-να, ἀλλά καί νά συνεχίσεις νά ἀγω--νί-ζεσαι γιά νά φθάσεις τό ἀκρότατο τῶν ἐφετῶν, νά φθάσεις Αὐτόν τόν ὁποῖο ἐπόθησε ἡ ψυχὴ σου ἀπό τῆς νεό-τητός σου, τόν Χριστό.

Μή νομίσεις ὅμως, ἀδελφέ μου, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι τό τέλος τῆς προσπα-θείας σου. Μή θεωρήσεις ὅτι ἡ πρῶ-τη στολή τήν ὁποία ἐνεδύθης διά τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου εἶναι στολή ἀναπαύσεως. Εἶ-ναι σταυρός τόν ὁποῖο καλεῖσαι νά ἄρεις. Εἶναι ἀφορμὴ μεγαλυτέρας ἀσκή-σεως καί ἀφετηρία ἐντονο-τέ-ρου πνευ-μα-τικοῦ ἀγῶνος, περισ-σο-τέρας προ-σευχῆς καί ἐπικλή-σεως τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Διότι μόνο διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ κα-θαίρεται καί ἀγιάζεται ὁ ἄνθρω-πος, ὁ ὁποῖος ταπεινῶνεται ἐνώ-πιον τῆς μεγαλωσύνης του καί ἐκ-ζητεῖ τό ἔλεός του.

Ἐχε γι' αὐτό, παιδί μου, πάντοτε κατὰ νοῦν τό παράδειγμα τῆς καλ-λονῆς τῶν μοναστῶν, τοῦ ἀ-γίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶς, κα-τά τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ ὁποίου καί εἰς τόν τό-πο εἰς τόν ὁποῖο ἀσκή-τευσε καί ὁ ἴδιος, λαμβάνεις τό μέγα καί ἀγ-γε-λικό σχῆμα, καί ἰκέτευε τόν Θεό διά παντός, ἐπικαλούμενος καί τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου, νά φωτίζει τήν ψυχὴ καί τόν νοῦ σου, τό σῶμα καί τήν καρδιά σου. Ἀγωνίζου διά τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ταπεινώσεως νά ἐλκύεις τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνίζου διά τῆς ἀδια-λείπτου καί νοερᾶς προσευχῆς νά ἐνώνεσαι μέ τόν Θεό γιά νά λαμ-βά-νεις τή χάρη του καί νά ἀγιά-ζε-σαι ἀπό τήν παρουσία του στήν ψυχὴ σου.

Καί εὐχομαι διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἐορταζομένου ἀγίου Γρηγο-ρίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ ἐφόρου τῆς Μο-νῆς σου, τοῦ Τιμίου Προδρό-μου, καί πάντων τῶν ἐν τῇ Σκήτει Βεροίας διαλαμψάντων καί τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων, καί τῆ συμ-πα--ράσταση καί τίς εὐχές τοῦ Γέροντός σου, π. Πορφυρίου, νά ἀναδειχθεῖς καί σύ «ἔσο-προν Θε-οῦ» καί νά ἀξιωθεῖς, ὅταν ὁ Θεός σέ καλέσει, νά δεῖς ὄχι μόνο «ἐν ἐσό-πτρῳ καί ἐν αἰνίγματι» ἀλλά «ἀνακεκαλυμμένῳ προσώ-πῳ» τῆ δόξα τοῦ Θεοῦ στή βασι-λεία του.